

Per D. Sam Abrams

El Mundo, edició Catalunya, 2 de maig de 2008

Josep Porcar

«Els estius»

Ed. 2.0 (digital - Internet) / Brosquil, València, 2007

«*Els estius* és un sòlid i completíssim poemari de més d'una quarentena de composicions que estan repartides, amb ordre, en quatre seccions ben definides. El títol i el punt de partida del llibre procedeixen d'uns versos de Salvador Espriu que fan «*Al meu record arriben olors de mar vetllada per clars estius. Perdura en els meus dits la rosa que vaig collir. I als llavis, oratge, foc, paraules esdevingudes cendres*». El llibre intenta copsar i fixar els moments de la percepció de la bellesa de la vida i de la felicitat humana, salvant-los de la devastació segura i implacable del pas del temps.

Al bell mig d'aquest procés el poeta s'adona que la bellesa i la felicitat no existeixen com a béns aïllats perquè la mateixa consciència que ens els fa percebre és l'agent que també ens mostra la cara més dura i hostil de la vida. I a partir d'aquí el poeta s'adona també que la bellesa i la felicitat mai són completes perquè nosaltres mateixos som éssers escindits, part diví, part infernal com sabia i predicava el visionari William Blake. Com a conseqüència, *Els estius*, és un llibre serè, líric, bell, per un costat, i realista, brutal i dramàtic, de l'altre. L'autor ha llogat una casa d'estiu per fugir de la ciutat i gaudir de l'estiu en pau però troba, com Kavafis o Hardy, que no hi ha fugida possible perquè la vida és exactament la mateixa arreu.

Des de *La culpa* (1998) que Porcar no havia publicat un llibre. Amb *Els estius* la seva poesia i la poesia a la xarxa fan un salt qualitatiu.